

هنگامی که مسلمان از برادرِ مسلمانش عیادت می‌کند، تا زمانی که باز می‌گردد، در "خُرفهٔ بَهْشَت" است.

از ثوبان رضی اللہ عنہ روایت است که رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فرمودند: «إِنَّ الْمُسْلِمَ إِذَا عَادَ أَحَادِيثَ الْجَنَّةِ حَتَّى يَرْجِعَ»: «هنگامی که مسلمان از برادرِ مسلمانش عیادت می‌کند، تا زمانی که باز می‌گردد، در "خُرفهٔ بَهْشَت" است». گفته شد: ای رسول خدا، خُرفهٔ بَهْشَت چیست؟ فرمود: «جَنَاهَا»: «چیدن میوه های بھشتی».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

در حدیث ثوبان آمده که رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فرمودند: «چون مسلمانی به هنگام بیماری برادرِ مسلمانش از او عیادت کند، پیوسته در خُرفهٔ بَهْشَت است». گفته شد: خُرفهٔ بَهْشَت چیست؟ فرمود: «چیدن میوه های بھشتی». یعنی در فاصلهٔ زمانی که در عیادت بیمار و نزد وی باشد، درواقع درحال چیدن میوه های بھشتی است؛ و به این ترتیب ثواب و پاداشی را که عیادت کننده به دست می‌آورد به میوه ای تشبيه می‌کند که کسی می‌چیند. و گفته شد: مراد از آن در اینجا "راه" است؛ با این توضیح که عیادت کننده با عیادت خود در مسیری حرکت می‌کند که به بھشت منتهی می‌گردد؛ اما تفسیر اول دقیق تر است. اما میزان نشستن نزد بیمار جهت عیادت، بسته به احوال و شرایط بیمار متفاوت می‌باشد؛ گاهی نشستن نزد بیمار امری مطلوب است و گاهی چنین نیست؛ بنابراین اگر شرایط به گونه ای است که بیمار با عیادت کنندهٔ خود مانوس شده و آرام می‌گیرد و دوست دارد کسی که به عیادت او آمده، بیشتر بماند، بهتر این است که مطابق میل بیمار رفتار شود؛ اما اگر شرایط به گونه ای است که بیمار دوست دارد عیادت کننده کمتر نزد او بماند، مصلحت بیمار در نظر گرفته شود؛ چراکه هر وضعیتی شرایط خود را می‌طلبد.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5647>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

